

Segítünk az árvízkárosultaknak

A Máltai Szeretetszolgálat kéréssel fordul mindenkihez, aki támogatni tudja a károsultakat.

A Máltai Szeretetszolgálat kéréssel fordul mindenkihez, aki támogatni tudja a károsultakat. Adományukat befizethetik az erre a célra megnyitott számlára:

OTP Bank 11784009-20200673

Külföldről: IBAN HU64 1178 4009 2020 0673 0000 0000

SWIFT OTPVHUB

Devizanem: HUF

Önkénteseink, munkatársaink folyamatosan a helyszíneken vannak.

[Kirendeltségünk Felsőzsolcán - kattintson ide!](#)

[Legfrissebb képeinkért kattintson ide!](#)

2010. október 30. az árvízkárosultak részére állami támogatás felhasználásával épült lakóházak átadási határideje. A házak műszaki átadása, a lakhatási engedélyek kiadása megkezdődött. Szeretetszolgálatunk új bútorokat adományoz azoknak, akiknek összedőlt az otthonuk és mindenük megsemmisült. A károsultak számára katalógust készítettünk, amelyből kiválaszthatják azokat a bútorokat, amelyekre szükségük van. Ezt követően egy nyíregyházi vállalkozás legyártja és leszállítja a kiválasztott bútorokat, a lakásokba beállítva, összeszerelve adja át a családoknak. Az elmúlt héten Felsőzsolcára megérkezett az első szállítmány.

2010. október 1.

Elkészült az első újjáépített ház Felsőzsolcán. A Máltai Szeretetszolgálat segít a berendezésben. Kozma Imre atya a Mátyás király utcában bútorokat és háztartási gépeket adott át egy kétgyermekes család részére Pintér Sándor belügyminiszter társaságában.

2010. augusztus 20.

A Szent Jobb körmeneten azok a felsőzsolcai fiatalok is részt vettek, akik önkéntesként csatlakoztak hozzánk és szinte a teljes nyári szünetüket munkával töltötték. Többen közülük maguk is árvízkárosultak.

2010. augusztus 17.

Pintér Sándor belügyminiszter Kozma Imre atyával együtt Felsőzsolcára utazott, ahol látogatást tettek segélykoordinációs kirendeltségünkön. Györi-Dani Lajos ügyvezető alelnök tájékoztatta a vendégeket az árvízkárosultak megsegítésére folyamatban lévő programokról. A belügyminisztert elkísérte Bakondi György katasztrófavédelmi főigazgató és Nagy Anna kormánybiztos. Belügyminiszter úr nagyra értékelte a Máltai Szeretetszolgálat munkáját, ismertette a karitatív szervezetekkel kapcsolatos együttműködés kialakuló új rendszerét, amelyhez informatikai háttér biztosításával tervez segítséget nyújtani a minisztérium.

A látogatásra azt követően került sor, hogy a helyi Önkormányzat felkérte a helyreállítási munkák segítésére a Koós Károly Egyesülést. Az építészekből álló team a helyreállításban együttműködő vállalkozókból klasztert szervezett, amely a helyreállításhoz szükséges építőkapacitást biztosítja. Az összeomlott házak tulajdonosaival végre megkezdődhet egyénenként a szerződés-kötés.

2010. augusztus 7.

Közeledik a szeptember, a beiskolázás hónapja. Minden évben komoly anyagi megterhelést jelent a szülők számára az iskolakezdés. Néhány árvízkárosult településen iskolatáskák adományozásával segítjük a családokat. Edelény városában a mai napon kapták meg az érintettek az iskolakezdési segítséget, a Szeretetszolgálat csatlakozott a kezdeményezéshez. Molnár Oszkár polgármester vette át az iskolatáskákat a helyi máltai csoport vezetőjétől, Flaskó Györgytől.

2010. július 31.

Aki az árvízkárosultak megsegítésére önkéntes munkát vállal, elsősorban arra gondol, romokat kell takarítani, embereket vigasztalni. Felsőzsolcára megérkezve szembesül azzal, hogy olyan feladatokat is meg kell oldani az árvízkárosultak érdekében, amelyekre az ember álmában sem gondol. Július utolsó hetében a legfontosabb feladat az volt, hogy az állami kárenyhítésre beadott kérelmek elbírálása mielőbb megtörténhessen. A károsultak által beadott kérelmeket az önkormányzat képtelen rövid idő alatt feldolgozni, ezért

majdnem egy héten keresztül három önkéntesünk az építési osztályon az ügyek elintézéséhez szükséges iratok összeszedésében, számtalan boríték megcímzésében vett részt és a legszükségesebb kimutatások elkészítésében is jeleskedett. A végeredményt, egy összesített táblázatot "ünnepélyes keretek között" adtuk át az újjáépítési bizottság elnökének, Tóthné Mariannak a felsőzsolcai városházán.

2010. július 30.

Önkénteseink élményei itt-ott olvashatók az Interneten. Sziszu blogjából idézünk:

Aztán egy darabig azt hittem, hogy ennyi lesz a nyaram, letudtam a nyaralást, jöhet az itthon unatkozás. Ekkor váratlanul kaptam az útilaputól egy e-mailt, hogy önkéntes tábort szerveznek Felsőzsolcára, ahol ugye másfél hónapja elég durva árvíz volt. Próbáltam megfűzni pár embert, hogy jöjjön el velem, de senki nem hajlott nagyon a dologra, így pár napig elég nagy dilemmában voltam, hogy mi tévő legyek. Végül úgy döntöttem, hogy nincs mitől félni, ez csak egy hét, nincs a világ végén, csak 300 km, fél lábon is kibírunk ennyi időt. Végül útra keltem, és egyáltalán nem bántam meg. Volt három külföldink, így abszolút olyan érzésem volt, mint egy normál önkéntes táborban. Összesen 10-en mentünk és a Máltai Szeretetszolgálat keze alatt dolgoztunk egy hétig. Lehetőségünk nyílt kicsit jobban belelátni a dolgokba, átérezni azt a helyzetet, amit ott az emberek napról napra megélnék. Első három nap a ruha adományok szétválogatása, illetve zsákolása volt a feladatunk, bár itt kevésbé éreztem magamat hasznosnak, azért elképesztő volt látni, hogy az emberek milyen ruha darabokat képesek adományként elküldeni. Sokat közülük én már lábtörölőnek sem használnék! Aztán volt egy kicsit közvetlenebb melónk is, házakhoz jártunk ki, hiányos adatokat gyűjtöttünk be, szárítógépeket „ellenőriztünk”, stb... Természetesen apróbb pakolás feladataink is voltak, ahol jó pár kilót meg kellett mozgatni, ásványvíz pakolás, ruhás zsákok adogatása, tisztítószer csomagok kipakolása, fertőtlenítők átpakolása, blabla... most már olyan izmaim vannak, hogy hajjajjj! :D Valójában iszonyatosan vegyes érzelmekkel jöttem haza. Egyrészt nagyon jó kis csapat vergődött össze az útilapusból, illetve a helyi, és más-más városokból érkezett halálosan közvetlen emberekkel is gyorsan sikerült összebarátkoznunk. Minden este közös program volt, közös kocsmázás az önkéntesekkel, közös vacsora, vagy bármi. A Máltai Szeretetszolgálat fölött voltak a szükséglakások is, ahol három olyan család lakott, akiknek nem volt hova menniük, miután mindenüket elvitte a víz. Köztük egy aranyos 50-es hölgy, akitől megtudtam mi is a különbség valójában a lekvár és a jam között (mivel jam-et főzött), illetve egy sokkal idősebb néni, aki az önkéntesek nagyjává vált, serényen főzött a vitt alapanyagokból ránk, és nem lehetett leállítani, hogy üljön már végre le egy kicsit. Mindenki hatalmas szeretettel fogadott bennünket, Ili néni különösen, aki a saját készítésű lekvárjából hagyott lent nekünk csemegézni, mi nyaltuk ki a fazekat, és ebédeltünk még meleg lekváros kenyeret. Ő főzött nekünk szinte minden este, ahogy meglátta, hogy alapanyagokkal megrakodva érünk vissza a „bázisra” azonnal vette ki a kezünkből, és kérdezte hogy mit akarunk enni! :) Egyik este az ÖSSZES (kb 25-30) önkéntesre túrós tésztát főzött, és annyit hogy mindenki jól lakott belőle, plusz még másnap is sokan azt ettük! :) Olyan igazi nagysis volt, kicsit duci, nehezen mozgó, trabanttal közlekedő, de baromira jó fej néni! :) Mindig megtudott minket nevetetni, pl elnevezte a trabantját Harley-nak, és mindig bejelentette, hogy mindig mindjárt mindjárt csinálja, csak előbb leparkol a harley-jával! :D Nem melleleg tényleg olyan igazi nagyon finom, nagysis kajákat főzött, illetve nem szabad kihagyni a párját sem, aki szintén nagyon finom lecsóval lepett meg valamelyik este. Egyszóval az önkéntesek között valami megmagyarázhatatlanul családi hangulat alakult ki már ennyi idő alatt is. Ami számomra ép ésszel még mindig felfoghatatlan, hogy a helyi önkéntesek többsége fiatal 15-16-17 éves diák, akik a nyári szünidejüket ott töltik, heti 6-7 napon, napi 8-12 órában!!! A szívük nagyon a helyén van, a legtöbb emberkével volt szerencsém legalább pár szót váltani, és borzasztóan megható volt végig hallgatni az indokaikat, hogy miért is vannak ott. A legfiatalabb önkéntes egy, ha jól emlékszem 9 éves cigány kisfiú volt, amin szintén ledöbbsentem, és egész héten tátott szájjal mászkáltam annyira nem tudtam, és nem tudom még mindig felfogni hogy milyen összefogás, és mekkora szeretet uralkodik ott...

A dolgok rosszabbik oldala az volt, amikor először haladtunk végig olyan utcán a szállásunkra (a plébániára) menet, ahol voltak összedőlő házak. Sötét volt, még is baromira mellbevágott az a látvány így elsőre. A következő csapás a leszakadt híd volt, amit ugyan szintén csak sötétben láttunk, de mintha valami filmjelenetbe csöppentem volna hirtelen... A következő mellbevágó érzés már csak hazafelé ért, de erről majd később. Amikor házról házra jártunk, adatokat gyűjtöttünk, szintén nagy szeretettel fogadtak az emberek. Mindenkiől ömlött a szó, behívtak, hogy nézzek körül, üljek le, igyak valamit, enni kérek-e. Mindenki elmesélte, hogyan jött a víz, mennyire váratlanul érte őket, és mennyire tönkre ment az életük. Volt szerencsém egy férfihoz is becsöngetni, aki építész szakmában dolgozik, ő fogott egy térképet, és pontról pontra megmutatta, hogy mikor miben hibáztak, aminek ez lett a következménye. Egyszerűen a hideg rázta néha minden porcikámat ezeket hallva, arról az érzésről nem is beszélve, hogy a monológok nem egyszer fulladtak zokogásba, és amikor egy 75 éves néni sírja el magát, és mondja azt hogy tönkre ment minden, amiért egy életen át dolgozott, az igen csak szívem tudja ütni az embert, olyan volt néha, mintha egy sokkalót nyomtak volna a mellkasomhoz, sokszor összeszorult a szívem az ilyen történeteket hallva. Minden este átbeszéltük a csapattársainkkal az érzéseinket, ami azért nagyon sokat segített. Régebben húztam a szociológia avagy a szociális munkás szakirány felé is, de most itt pár nap alatt világossá vált számomra, hogy én ezt képtelen lennék csinálni egy életen át!!! Nagyon érdekesnek találtam az egészet. Azzal hogy mindenkiől dől a szó, én is kamatoztathatok néhány dolgot, hiszen nagyon kíváncsi voltam arra, hogy mi is történt

pontosan ott, érdekes volt több szögből is belelátni, ugyanakkor még is szívemarkoló volt, hogy ennél többet érdemben nem tudunk segíteni, a régi életüket nem adhatjuk vissza. Ott helyben még nem is tűnt fel hogy ilyen nehezen élem meg a dolgot. Kicsit nehéz volt a lelkem, de boldog is voltam, hogy legalább annyival segíthetek, hogy végig hallgatom őket. Amikor igazán megérintett ez az egész, az az volt, amikor beültem az autóba Miskolcon a Tiszai-pályaudvaron, és elkezdtem gondolkodni, azon, hogy irány haza... A „haza” szó olyan szinten megérintette akkor valahogy a lelkemet, hogy nehezemre esett visszafogni a sírást. Teljesen átértékelődött bennem minden, amit eddig az otthon fogalma alatt értettem, és számtalanszor végig cikázott az agyamon, hogy mennyire is jó dolgom is van! Én ott voltam egy hétig, megtettem mindent, amit csak tudtam, részese voltam ennek a szörnyűségnek, aztán azt mondom elég volt, hazajövök és élem tovább a megszokott kis életemet. Ott hány ezer olyan ember van, aki szeretné ugyanezt megtenni, de nem lehet?? Mindenki arra vár, hogy végre megcsípje őket valaki, felébredjenek, és rájöjjenek, hogy ez csak egy rossz álom volt! A tegnapi, illetve a mai nap még kellett ahhoz, hogy sikerüljön ezt az érzést kicsit leküzdenem, és elraktároznom magamban. Hatalmas élmény volt, ami életre szól, úgy érzem ebből is rengeteget tanultam, és ha csak egy ember arcára csaltunk egy fél mosolyt is, már megérte elmenni!!!

2010. július 26.

A BAZ megyei Önkormányzat felkérte a Máltai Szeretetszolgálatot, hogy a Samsung cégtől kapott háztartási gépek szétosztásában működjön közre. A hűtőszekrények, mosógépek és porszívók szétosztása megkezdődött. Először a nagycsaládosok, mozgásukban akadályozottak, beteget ápolók jutnak hozzá a készülékekhez. Saját felmérésünk alapján választjuk ki a családokat és házhoz visszük az adományokat.

2010. július 13. - Kommentár nélkül

2010. július 2-án levelet írtunk a Miskolci Városi Közlekedési Zrt-nek:

Segélyszervezetünk a kezdetektől segíti az árvízkárosultakat. Néhány hete Felsőzsolcán nyitottunk koordinációs irodát (Kassai utca 29.), ahol a 7500 lakosú város károsultjait támogatjuk különböző akciókkal. Adományszétosztási rendszert működtetünk, falszárító berendezéseket kölcsönzünk, pszichoszociális támogatást nyújtunk a lakosságnak. E tevékenység során több egyetemista jár ki rendszeresen Miskolcra naponta hozzánk önkéntesen dolgozni. Közöttük többen vannak szociálpedagógusok, szociális munkások. A napokban tudtam meg, hogy néhányan azért nem tudják vállalni az önkéntes szolgálatot, mert a 7-es jelzésű autóbusszra külön jegyet kell venni ahhoz, hogy Felsőzsolcára kijöhessenek. Tisztelettel kérem, segítsenek abban, hogy 5 db, kizárólag erre a viszonylatra érvényes szabadjegyet kaphassunk egy hónap időtartamra. Ezzel több kisebb pénzű egyetemista jöhetne dolgozni hozzánk.

2010. július 13-án - 11 nap múlva - választ kaptunk a cégtől:

Köszönettel vettük társaságunkhoz érkezett megkeresését, amelyben 5 fő részére szabadjegy biztosítását kérte egy hónap időtartamra.

Sajnálattal értesítem azonban, hogy társaságunkhoz érkezett kérelmét nem áll módunkban támogatni.

2010. június 17. - július 11.

A legnagyobb károkat elszenvedett Felsőzsolcán szinte minden összeomlott. Az árvízkárosultak elkeseredettek. A megsegítésükkel kapcsolatos döntések lassan születnek meg. Az Önkormányzat tagjai, a Polgármesteri Hivatal dolgozói közül is sokan árvízkárosultak, saját gondjaik mellett kell megoldaniuk 7500 ember problémáját is. Ez nem megy zökkenőmentesen. Az őszi helyhatósági választások előszele is érezhető.

A városba nagy mennyiségű tárgyi adomány érkezett, amelyet a legkülönbözőbb szükséggrátrákban helyeztek el, egyáltalán nem ideális körülmények között. A szétosztásra nem volt jól működő stratégia. Ezért segítettünk az adományok igazságos szétosztásában.

Az árvíz által

érintett utcákban lakók Adománykártyát kaptak, amely a három kiosztóhely egyikre szól. Önkéntesek sokasága a sportcsarnokban folyamatosan készíti a családi csomagokat, amelyek az egyes lakcímekre bejelentett lakosok számának figyelembevételével kerülnek kiosztásra. A kiosztást követően számítógépes rendszerünkben rögzítjük kik kapták meg az adományt. Akik valamilyen ok miatt nem tudnak érte jönni, házhoz szállítva kapják meg adományukat. Ez a rendszer működik. Eddig két alkalommal volt élelmiszer és tisztítószer osztás, most készülnek a következő osztáshoz a csomagok.

Kassai utcai központunkban naponta fogadjuk a hozzánk fordulókat. Minden egyes panaszunk utánajárunk. Nem haragszunk meg, ha valaki olyasmit állít, hogy nem kapott semmit sem (naprakész nyilvántartásainkból látható a valós helyzet). Tudjuk, hogy nem volt könnyű az elöntött városban élni, lelkiileg és fizikailag elviselni mindazt, amit itt történt. Nem lelkesedünk az egyes sajtótermékekben megjelent beszámolókért, mert látjuk, hogy ettől nem a megoldások gyorsulnak fel, inkább nő a válság, tovább mélyül az elkeseredettség.

Megjelent a kárenyhítési kormányrendelet. Várható, hogy napokon belül megismerhetik a károsultak milyen mértékű állami támogatásra számíthatnak. Az érintettek hamarosan döntést hozhatnak sorsukról. Ez megkönnyíti a segítők munkáját is, hiszen most már záros határidőn belül eldől ki merre indul el (új lakás vásárol, új házat épít, helyreállítja a régit, stb.) és ehhez mire van szüksége

(építőanyag, élőmunka, lakberendezés, stb.).

2010. június 16.

Pontosan egy hónap telt el a katasztrófa kezdete óta, folyamatosan ott vagyunk a károsultak között. A Reckitt Benckiser cég által adományozott fertőtlenítő- és tisztító szerekből önkénteseink családi ajándékcsomagokat készítettek. Az adományok a felsőzsolcai kirendeltségünkről ma Ónodra, Ócsalánosra és Hernádnémetibe jutottak el.

A Magyar Vöröskereszt 100 db készüléket kölcsönzött az árvíz kárt szenvedett épület kiszárítására indított programunk támogatására. Ezek a gépek a mai napon érkeztek meg Felsőzsolcára, ahol elektromos felülvizsgálatot követően hamarosan munkába állnak.

2010. június 15.

A mai napon a székelyföldi Nyikómalomfalváról érkeztek hozzánk önkéntesek. Arról a vidékről, ahol 2005-ben pusztított özönvíz és ahol annak idején sokat segítettünk.

Készülnek a felmérések, az adományok szétosztásához szükséges nyilvántartások.

Szikszón már szétosztásra kerültek a falszáritó berendezések, amelyek lehetővé teszik, hogy a téglából épült házak mielőbb kiszáradjanak és megkezdődhessen a helyreállítás.

A gépek kiszállításában és üzembe helyezésében segítenek a Miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium tanulói.

2010. június 14.

A [Felsőzsolca és Vidéke Takarékszövetkezet](#) rendelkezésünkre bocsátott egy üresen álló épületet, ahol megkezdtük állandó kirendeltségünk kiépítését. A földszinten lévő raktárban fogadjuk és kiosztásra előkészítjük a segélyszállítmányokat, az emeleten lévő irodában el tudjuk végezni a szükséges papírmunkát, fogadni tudjuk a hozzánk fordulókat. A tetőtérben szerény körülmények között lakhatnak a területen dolgozó önkénteseink. Kialakítunk néhány lakást is, ahová otthontalanná vált családokat fogadunk be. A mai napon megérkezett az első nagyobb segélyszállítmány, a Reckitt Benckiser háztartási vegyi anyagokat forgalmazó cég 25 tonnás küldeménye, amely fertőtlenítő- és tisztítószereket tartalmaz.

A 7500 lélekszámú Felsőzsolca területének majdnem 90 %-a víz alatt volt, egyes utcákban még a mai napon is csónakkal kell közlekedni. Az egyik önkormányzati dolgozó ma kora reggel azt mondta munkatársunknak: *"korán felébredtem, mert megszűnt a hajóállomás a házam előtt, szokatlan volt ez az autózaj reggel 5-kor"*. A Tűzoltóság szivattyúi folyamatosan dolgoznak, de még mindig napokra van szükség, amíg valamennyi utcából sikerül elvezetni a vizet.

A Polgármesteri Hivatal kérésére a Szeretetszolgálatunk munkatársai segítenek megszervezni a károsultak élelmiszerekkel és fertőtlenítő szerekkel történő ellátását.

2010. június 13.

Felsőzsolcán bázist alakítottunk ki. Segítjük a házi orvosok visszaköltözését rendelőkbe, amelyeket szárítógépeinkkel igyekszünk mielőbb ismét használhatóvá tenni. A családorvosok most az egyik iskola irodáiban tábori körülmények között rendelnek. Őket segítjük azzal, hogy a városban nagy létszámban dolgozó tűzoltók és katasztrófavédelmi szakemberek orvosi ellátásáról gondoskodunk. Ellátjuk a házaikat takarító lakosok kisebb sérüléseit is. Ebben a munkában a [Főnix Speciális Mentők](#) és a [Johannita Segítő Szolgálat](#) önkénteseivel működünk együtt.

[Képek erről](#)

Megkezdtük a károsult lakosság segítségét is. Tartós élelmiszerekből álló csomagokat juttattunk el Felsőzsolcára, Ongára és Ócsalánosra. A gyermekélelmiszerrel foglalkozó [S-Food](#) vállalkozás saját hűtőkocsijaival szállította a helyszínre a csomagokat, amelyeket a cég munkatársaival közösen osztottunk szét.

2010. június 12.

Több katasztrófát megjáró Nemzetközi Missziós Orvoscsoport az árvíz idején, az ottani egészségügyi és járványügyi helyzethez mérten az első napokban egy kétfős, majd a hét hátrelévő részében egy ötfős egészségügyi csapattal képviselte a Máltai Szeretetszolgálatot. A munka nagyrészt a gátakon dolgozó rendőrök, katonák és tűzoltók védőoltásából, illetve a felsőzsolcai egészségügyi ellátásából állt. Kollégáink mentőcsónakokon, és terepjárókon közelítették meg az özönvíz pusztította településeket, két nap alatt majd száz főt oltottak be hepatitis elleni vakcinával.

Harmadnap ötfős csoportunk a helyszínre érkezve, pneumatikus sátorkórházát majd' negyedórán belül felállítva és berendezve, munkához látott, a helyi házi orvosi szolgálattal karöltve. Itt napi húsz-harminc bajbajutott kereste fel orvosainkat, ápolóinkat, többnyire kisebb sérülésekkel és bőrfertőzésekkel.

2010. június 9.

Jó jelnek bizonyult, hogy reggel a rendőrök megkezdték kiköltözésüket ideiglenes szállásaikról, így délután 2-ig több mint tízezer rendőr, rendészeti főiskolás és főiskolai hallgató kivonására került sor, akik az elmúlt hétben az árvízi védekezésben dolgoztak Borsodban.

A meleg időben jelentősen apadtak a folyók. A településeken láthattunk már takarításban résztvevőket, száradó szőnyeget. Megkezdődött a homokzsákok összeszedése, a szivattyúzás házak pincéjéből, kertekből, ahonnan nem tud elfolyni a víz.

A fertőzések megakadályozása érdekében a **Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntesei Hepatitis A védőoltást** adtak be a védekezésben résztvevőknek, így a tűző napon hősiesen dolgozó tűzoltóknak is.

Edelényben kezdődött az oltás, az első jelentkező páldamutatón a város polgármestere Molnár Oszkár volt. Ezt követően Felsőzsolca következett. Az egészségügyi munkát Dr. Nagy Katalin orvos és Gáspár Attila mentőtiszt végezte.

A felsőzsolcai iskola udvarán délután egy miskolci baráti kör saját felajánlását valósította meg. Hozott felszereléssel készítették el saját pénzükön vásárolt anyagból (30 kg hús!) a házias sertéspörköltet a védekezésben résztvevő, családjuktól távol lévő embereknek. Tarhonyával porciózták ki. Amikor végeztünk este 9-kor hívtak vacsorázni minket is. Nagyon finom volt, állíthatjuk!

[Képek erről](#)

2010. június 7.

Vasárnap megkezdődött az elárasztott miskolc melletti Felsőzsolca lakosainak kitelepítése. Ásványvizet szállítottunk a bennragadt lakosságnak és a védekezőknek.

Miskolcon iskolákban és a városi sportcsarnokban segítettek a miskolci máltaiak a befogafás lebonyolításában. Kerekesszékeket, botokat, járókereteket vittünk azoknak, akiknek szükséges.

Ezalatt minden hónap első vasárnapján Miskolc sétáló utcájában megrendezésre kerülő régiségvásárban gyűjtöttek önkénteseink a károsultak javára.

[Képek erről](#)

Ezen a napon Sólyom László köztársasági elnök is ellátogatott Felsőzsolcára és Miskolcra.

[Képek erről](#)

2010. június 4.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat budapesti önkéntesei egész éjjel, a legkritikusabb időszakban látták el Edelényben az árvízi védekezésben résztvevőket étellel és kávéval.

A reggeli órákban az észak-magyarországi régió önkéntesei is csatlakoztak a katasztrófavédelmi csapathoz, így most már két autóval fuvarozzuk az élelmiszereket, egyben segélyszállítmányokat juttatunk el az Edelényhez közeli Szendrőlád településre is.

Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság kérésére Budapestről elindult teherautónk, melyben 200 személy fektetésére alkalmas felszerelés van. Ezzel Ongára megyünk, mert előfordulhat, hogy a közeli Ócsanálós település is kitelepítésre kerül. A miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium önkéntesei is csatlakoztak az önkéntesekhez és segítik az MMSz tevékenységét árvízutjotta térségekben.

2010. június 1.

Sátrat vertünk **Böny** főterén, hogy a szakadó esőben is el tudjuk látni a védekezőket. Újrainszultuk teajaratunkat Edelényben.

2010. május 31-én Prágában

40 db falszáritó készüléket vettünk át cseh testvérszervezetünktől, a [Maltézská pomoc-tól](#) és azokat teljes elektromos felülvizsgálatot követően június 1-én Szikszóra szállítottuk - ahol sajnos a korábban elöntött városrész ismét víz alá került, ezért a falszáritást később tudjuk elkezdni.

Jiří Juda a Maltézská pomoc igazgatója átadja a készülékeket Adányi László programvezetőnek

2010. május 25-től kezdődően

légszáritó berendezéssel segítünk azoknak a családoknak, ahol a víz betört a házba. Ezekkel a készülékekkel gyorsabban ki tudjuk szárítani a falakat.

Boldvára 50 db ágyat szállítottunk, Muhi károsultjait pedig fertőtlenítő szerrel láttuk el.

2010. május 19-24.

A nap 24 órájában teajaratot üzemeltettünk, amely Miskolcon, Ónodon, Onga-Ócsanálós rendszeresen felkereste a védekezőket a gátaton. Meleg teával, kávéval, szendviccsel kínáltuk a védekezésben részt vevő helyi lakosokat, az oda vezényelt rendőröket, katonákat, önkénteseket. A teajarat bázisát 20-án áthelyeztük Edelénybe, ahol a leghosszabb ideig tartott a védekezés.

2010. május 18.

Élelmiszerből és tisztálkodási szerekből álló segélycsomagokat szállítottunk a Hernád árvizétől körbezárt Kiskinizs településre, ahová csak traktorral vagy katonai teherautóval lehetett bejutni. A védekezőknek nagyobb mennyiségű kávé adományoztunk a következő településeken: Nagykinizs, Gesztely, Onga-Ócsanáros, Edelény, Boldva, Ónod. Bázisunkat áthelyeztük Ónodra, ahol kritikus helyzet alakult ki. A településen 40 házat veszélyeztetett közvetlenül az árvíz, az egyik munkagép kis híján a vízbe borult. Szivattyúkkal segítettük a védekezést Ónodon.

2010. m